

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010404
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617010404.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 31. 1. 2018 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. J. E. Q. V. C. I. J. Ý. , nar. XX. X. XXXX v Q. K., trvale bytom V. Q., okres Q. K., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

od januára 2017 do 23. 11. 2017, kedy bol vzatý do väzby, s výnimkou mesiaca máj 2017, kedy na výživnom zaplatil 75,- €, neplatí pravidelne výživné na svojho maloletého I. S. J., nar. XX.XX. XXX, hoci je živnostník, nezabezpečil si dostatočný príjem na platenie výživného a aj napriek tomu, že mesačne zarobí do 300,- € brigádnicou činnosťou, výživné neplatí, pričom výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/223/2010 zo dňa 3.11.2010 vo výške 75,- € mesačne, do rúk matky J. J., nar. X.X.XXXX, bytom Q. K., D., U. H. XXX/X, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom J. J. najmenej 750,- € a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/111/2016 zo dňa 30.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.12.2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3 (§ 36 písm. l/) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ů j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka podala dňa 18. 10. 2017 obžalobu na obžalovaného S. J. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku s tým rozdielom, že okamih ukončenia páchania skutku nebol v obžalobe časovo vyjadrený.

Z lustrácie mal súd preukázané, že obžalovaný bol v inej trestnej veci vzatý do väzby dňa 23. 11. 2017, z uvedeného dôvodu samosudca oznámil stranám, že predmetom dokazovania v prejednávanej trestnej veci bude plnenie vyživovacej povinnosti za obdobie od januára 2017 do 23. 11. 2017.

Samosudca poučil obžalovaného, že v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zákona v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona ide o pokračovanie konania do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu I. stupňa alebo pokiaľ sa súd II. stupňa neodobral na záverečnú poradu, v okolnostiach prejednávanej veci do doby, kedy bol vzatý do väzby.

Obžalovaný bol poučený, že skutok, ktorý sa mu v prejednávanej trestnej veci kladie za vinu, sa v porovnaní so skutkom uvedeným v obžalobe, upravuje predĺžením času jeho spáchania o čas po podaní obžaloby do doby, kedy bol vzatý do väzby a zvýšením sumy dlžného výživného o sumu po podaní obžaloby do doby, kedy bol vzatý do väzby. Obžalovaný porozumel a súhlasil s tým, že celková dlžná suma výživného na syna S. J. za obdobie od januára 2017 do 23. 11. 2017 je 825,- eur s tým, že po započítaní uhradeného výživného v sume 75,- eur, neuhradený dlh činí 750,- eur.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý sa upravuje predĺžením času jeho spáchania do 23. 11. 2017 a zvýšením sumy dlžného výživného na 750,- eur.

Obžalovaný odpovedal áno na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Tr. poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Tr. poriadku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Tr. poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu a podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku, či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona.

Prokurátorka a obhajca navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa upravuje predĺžením času jeho spáchania do 23. 11. 2017 a zvýšením sumy dlžného výživného na 750,- eur. Súd prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného, ktorému nasvedčujú aj ďalšie dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a to najmä výpoveď svedkyne J.R. J., rodný list, rozsudok o určení rozsahu vyživovacej povinnosti, výpis zo živnostenského registra. Súd zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, súd ho uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V registri trestov má obžalovaný celkovo 5 záznamov, z ktorých sa v troch prípadoch hľadí na obžalovaného akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/111/2016 zo dňa 30. 11. 2016, právoplatným dňa 31. 12. 2016 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Uznesením Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 7. 2017 sp. zn. 1 Pv 293/16, právoplatným toho istého dňa, bol schválený zmier v trestnej veci obžalovaného stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona.

V registri priestupkov obžalovaný nemá žiadny záznam.

Podľa správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach bol obžalovaný dodaný do výkonu väzby dňa 27. 11. 2017 so začiatkom 23. 11. 2017. Počas výkonu väzby sa správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa slušne. Formácia obžalovaného v podmienkach zmierneného režimu prebieha v žiaducom sociálnom smere. Doposiaľ mu nebol uložený disciplinárny trest. Z organizačných dôvodov nie je pracovne zaradený, kontakt s rodinou udržiava návštevami v ústave a korešpondenčne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, že sa priznal k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval, žiadna priťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovaného neprichádza do úvahy priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/, t. j. že v minulosti pred spáchaním prejednávaneho skutku bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť, keďže uvedená okolnosť je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu a z tohto dôvodu nemôže byť dvakrát pričítaná v neprospech obžalovaného. V prípade uznania viny za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona umožňuje zákon uloženie trestu odňatia slobody od 1 roka do 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzba, podľa ktorej sa trest ukladá, znižuje o 1/3-inu podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona na 3 roky a 8 mesiacov. Počet záznamov v registri trestov nasvedčuje tomu, že obžalovaný má sklony k protiprávnemu konaniu. Prejednávaneho skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť, ide teda o špeciálneho recidivistu, u ktorého hrozba výkonom trestu nemala požadovaný výchovný účinok a nevedla k náprave obžalovaného. Obžalovaný pokračoval v neplnení vyživovacej povinnosti voči tomu istému dieťaťu hneď po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia v trestnej veci 3T/111/2016. Okrem posledného odsúdenia už bol v minulosti odsúdený za rovnakú trestnú činnosť. Nič na tom nemení skutočnosť, že odsúdenie je zahladené, keďže zároveň sa nelikviduje samotná okolnosť spáchania skutku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti iný druh trestu ako trest nepodmiennečný neprichádza do úvahy. Rovnaký postoj obžalovaného k prejednávaneému skutku od začatia trestného stíhania, ako aj jeho správanie vo výkone väzby v inej trestnej veci, sa premietli do výmery trestu bližšie k dolnej hranici trestnej sadzby. Uložený druh trestu a jeho výmera z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie naplnia účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.